

καθιστάναι. Ἐγκαθιστῶ, establish, Δημόκριτος 264.4 ἐϋντὸν μάλιστα αἰδεῖσθαι, καὶ τοῦτον νόμον τῇ ψυχῇ *καθιστάναι*, ὥστε μηδὲν ποιεῖν ἀνεπιτήδειον. || **καθεστώς.** Ὑφιστάμενος/κατεστημένος, constituted/established, Δημόκριτος 266.2 οὐδεμία μηχανὴ τῷ νῦν *καθεστῶτι* ῥυθμῷ μὴ οὐκ ἀδικεῖν τοὺς ἄρχοντας, ἦν καὶ πάνυ ἀγαθοὶ ἔωσιν.

καίειν. Καίω, burn, Ἡράκλειτος 58 οἱ γοῦν ἰατροὶ ... τέμνοντες *καίοντες* ... ἐπαιτέονται μηδὲν ἄξιοι μισθὸν λαμβάνειν Ἐμπεδοκλῆς 52 πολλὰ δ' ἔνερθ(ε) οὐδεὸς πυρὰ *καίεταί*.

καινύναι. Ἐξαναγκάζω, compel/coerce, Ἐμπεδοκλῆς 23.9 οὕτω μὴ σ' ἀπάτη φρένα *καινύτω*. || **κεκάσθαι.** Εἶμαι ἐφοδιασμένος, be equipped, Ἐμπεδοκλῆς 134.1 οὐδὲ γὰρ ἀνδρομέη κεφαλῇ κατὰ γυῖα *κέκασται*.

καίριος (ἀντίθ. ἄκαιρος). Ἐποχιακὸς/σύμμετρος, seasonal/commensurate, Ἐμπεδοκλῆς 111.6 θήσεις δ' ἐξ ὄμβροιο κελαινοῦ *καίριον* αὐχμόν.

καιρὸς 1 (ἀντίθ. ἀκαιρία). Κατάλληλος χρόνος, proper time/opportunity, Πυθαγόρειοι 22 (DK I 456, 36) *καιρὸς* αὐτοῖς ἢ Δημόκριτος 87 τὸν φαῦλον παραφυλάττειν δεῖ, μὴ *καιροῦ* λάβηται 94 μικραὶ χάριτες ἐν *καιρῷ* μέγισται τοῖς λαμβάνουσι 229 ἐν *καιρῷ* δὲ καὶ δαπάνη Ἀνάξαρχος 1 χρὴ δὲ *καιροῦ* μέτρα εἰδέναι· σοφίης γὰρ οὗτος ὅρος. οἳ δὲ ἔξω *καιροῦ* ῥῆσιν αἰδέουσιν ... αἰτίην ἔχουσι μωρίας. Πρβλ. ἐπικαιρία **2.** Κρίσιμος χρόνος, critical time, Δημόκριτος 226 κίνδυνος δὲ ἡ τοῦ *καιροῦ* διάγνωσις **3.** Μέτρον, measure, Δημόκριτος 235.2 ὅσοι ἀπὸ γαστρὸς τὰς ἡδονὰς ποιεόνται ὑπερβεβληκότες τὸν *καιρόν*.

κακία (συνών. κακότης, ἀντίθ. ἀρετή). Κακία/φαυλότης, badness/depravity, Δημόκριτος 184 φαύλων ὁμιλίῃ συνεχῆς ἔξιν *κακίης* συναύξει.

κακίζειν. Κακίζω/ὀνειδίζω, blame/censure, Δημόκριτος 174.5 δέδοικε καὶ ἐϋντὸν *κακίζει*.